

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 71/2020-53

Ústavný súd Slovenskej republiky Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. februára 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojмира Mamojku a zo sudcu [REDACTED] ra Straku a sudcu Martina Vernarského (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Henrietou Danišovou, Janka Alexyho 7, Bratislava, vo veci namietaného porušenia čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 9 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) s poukazom na čl. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie uznesením Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky, Expozitúry Bratislava ČVS: PPZ-712/NKA-PK-BA-2019 zo 6. septembra 2019 a uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gn 348/19/1000-5 z 15. novembra 2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutých rozhodnutí a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. januára 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1, 2 a 4 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 9 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (ďalej len „nariadenie“) s poukazom na čl. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie uznesením Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky, Expozitúry Bratislava ČVS: PPZ-712/NKA-PK-BA-2019 zo 6. septembra 2019 (ďalej len „uznesenie NAKA“) a uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gn 348/19/1000-5 z 15. novembra 2019 (ďalej len „uznesenie generálnej prokuratúry“) v súvislosti s trestným oznámením podaným sťažovateľkou 19. júna 2019.

2. Sťažovateľka za porušovateľa jej práv označila:

- Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava,
- Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, národnú kriminálnu agentúru, Pribinova 2, Bratislava,
- Prezídium Policajného zboru, národnú kriminálnu agentúru, odbor Bratislava, Vajnorská 45, Bratislava,
- národnú kriminálnu agentúru Prezídia Policajného zboru, odbor Bratislava, Vajnorská 45, Bratislava.

3. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka 19. júna 2019 podala trestné oznámenie datované 18. júna 2019, v ktorom popísala priebeh udalostí spojených s jej vyšetrením u chirurga [REDAKOVANÉ] 23. augusta 2016, ktoré jej zabezpečil [REDAKOVANÉ] (ako aj udalostí mu predchádzajúcich a nasledujúcich).

4. Uznesením NAKA bola vec podania sťažovateľky z 19. júna 2019, týkajúca sa bližšie nešpecifikovaného podozrenia z korupčného konania [REDAKOVANÉ] v súvislosti s jeho konaním pri poskytovaní pomoci pri lekárskom vyšetrení a príprave na operačný zásah sťažovateľky, odmietnutá, pretože nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

5. Proti uzneseniu NAKA sťažovateľka podala podaním z 1. októbra 2019 sťažnosť, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením generálnej prokuratúry tak, že sťažnosť bola zamietnutá ako nedôvodná.

6. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti argumentuje tým, že vyšetrovateľ Policajného zboru služobne zaradený v Národnej kriminálnej agentúre Prezídia Policajného zboru, odbore Bratislava (ďalej len „NAKA“) požiadal Okresný súd Bratislava IV o zaslanie správy o stave konania vedeného pod sp. zn. 25 Ps 3/2019 vo veci obmedzenia spôsobilosti sťažovateľky na právne úkony a o zaslanie prípadných rozhodnutí súdu vo veci. Zároveň nahliadol do spisového materiálu Okresného súdu Bratislava IV vo veci sp. zn. 25 Ps 3/2019 a vyhotovil si z neho fotokópie listinných podkladov aj podnetu na obmedzenie spôsobilosti sťažovateľky na právne úkony. Tento podnet aj využil v konaní o sťažovateľkou podanom trestnom oznámení napriek zákazu spracovania údajov týkajúcich sa zdravia ustanoveného v čl. 9 ods. 1 nariadenia, čím prekročil svoju právomoc, vykonával právomoc spôsobom odporujúcim zákonu a normám vyššej právnej sily, a tým zasiahol do základných ľudských práv sťažovateľky (zdravie, ľudská dôstojnosť, česť, súkromie, rodina, dobré meno a povesť). Podľa sťažovateľky „... *odôvodnením odmietavého uznesenia zasiahol do mojich základných ľudských práv zdravia, ľudskej dôstojnosti, cti odvolaním sa aj na konanie o obmedzenie mojej spôsobilosti vedenom na Okresnom súde Bratislava IV, sp. zn. 25Ps 3/2019...*

Vyšetrovateľ PZ je povinný podľa § 197 ods. 3 Tr. por. doručiť uznesenie do 48 hodín prokurátorovi čím rozšíril informácie o podanom podnete na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony sťažovateľke týkajúce sa osobitnej kategórie v zmysle Čl. 9 Nariadenia EÚ.

Odvolať sa vyšetrovateľom na ustanovenie § 3 Tr. por. je nekvalifikované, v rozpore Čl. 12 ods. 1, ods. 2, Čl. 16 ods. 1 ústavy, Čl. 8 ods. 1 Dohovoru a Čl. 9 ods. 1 Nariadenia EÚ a judikatúrou (s ohľadom na ďalšie skutkové okolnosti postupu v konaní vyšetrovateľa PZ trestuhodné), pretože predmetom konania Okresného súdu Bratislava IV, Sp. zn. 25Ps/3/2019 je konanie o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony sťažovateľke, ktoré upravuje zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok ako lex specialis subsidiárne zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok a Trestný poriadok je len lex generáli. Preto nebolo prípustné vyšetrovateľovi PZ nazrieť, vyžiadať si a prijať listiny zo spisu, Podnet na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony zo spisu Okresného súdu Bratislava IV, Sp. zn. 25Ps/3/2019 a využiť ich pri rozhodovaní vo vyšetrovacom spise, kde trestného oznámenie podala sťažovateľka.

Konaním vyšetrovateľ PZ porušil aj princíp právnej istoty ustanovený v Čl. 2 ods. 1, ods. 2 Zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ktorý platí podporne k civilnému mimosporovému poriadku (vyplýva aj z Čl. 2 Dôvodovej správy - východiskovým princípom je princíp právnej istoty) nakoľko v konaní o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony za súčasného platného právneho stavu nie je prípustné preferovať verejný záujem (ktorým v danom prípade je záujem OČTK) nad záujmom dotknutej osoby, nad záujmom poškodenej v konaní pred ústavným sťažovateľky.“

7. Sťažovateľka tiež uviedla, že vyšetrovateľ pri jej výsluchu 28. augusta 2019 odmietol protokoláciu skutkových okolností konania podozrivého [REDAKOVANÉ] a ďalších podozrivých s tým, že sa zameriava len na časť skutku podozrivého [REDAKOVANÉ]. Ďalší podozriví [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] však boli priamo aj v trestnom oznámení uvedení a bol aj popísaný skutkový základ podozrenia z naplnenia skutkových podstat trestných činov. Vyšetrovateľ sa uspokojil s krivou výpoveďou podozrivého [REDAKOVANÉ]. Sťažovateľka ďalej argumentuje: «Vzhľadom na odmietnutie vyšetrovateľom PZ pri výsluchu podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku

v zmysle vyššie uvedeného zaprotokolovať do zápisnice podrobnejšie skutkový základ musela som vzhľadom na ustanovenie § 18 Trestného poriadku podať nové trestné oznámenie zo dňa 11.10.2019 súvisiace s trestným konaním o ktorom v časti už rozhodol vyšetrovateľ PZ, ktoré rozhodnutie a konanie jemu predchádzajúce napádam. Toto nové trestné oznámenie bolo prijaté vyšetrovateľom PZ plk. Mgr. Martinom Fritsom, Národná kriminálna agentúra PPZ, odbor Bratislava dňa 14.10.2019 o 8,50 hod. a keďže malo byť prejednané vyšetrovateľom PZ v konaní ČVS: PPZ-712/NKA-PK-BA-2019 toto trestné oznámenie bolo znova tomuto vyšetrovateľovi pridelené na rozhodnutie pod č. prijatia PPZ-NKA-OBA- 254/2019-PZ. Vzhľadom na pokračujúce páchanie trestnej činnosti doplnila som trestné oznámenie aj podaním zo dňa 05.01.2020 prijaté vyšetrovateľom PZ dňa 07.01.2020 o 8,45 hod. k č. ČVS: PPZ- 712/NKA-PK-BA-2019 (k č. PPZ-NKA-OBA-254/2019-PZ). OČTK postupujú a dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti v zmysle § 2 ods. 6, ods. 10 Trestného poriadku a podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku OČTK má rozhodnúť o trestnom oznámení do 30 dní od jeho prijatia, čím bola splnená podmienka podľa § 18 trestného poriadku, nakoľko Trestné oznámenie som podala 19.06.2019 v spojení s ďalšími skutkami pokračujúcich trestných činov a dodnes okrem napadnuté právoplatného čiastočného rozhodnutia o jednom skutku jedného podozrivého do dnešného dňa nie je rozhodnuté.

Aj keď zákonné ustanovenie § 18 ods. 1 Tr. por. ustanovuje „môže“, v predmetnej veci bolo potrebné všetky skutky spoločne prejednať, nakoľko skutky z podozrenia naplnenia skutkových podstat trestných činov spolu súvisia a odmietnutím vyšetrovateľom PZ zaprotokolovať súvisiace skutky a pokračovať vo vysvetlení v zmysle § 196 ods. 2 Tr. por. Ku skutkom, ktoré boli predmetom poškodenou podaného trestného oznámenia zo dňa 18.06.2019 prijatého vyšetrovateľom KR PZ ul. Špitálska 14, Bratislava, dňa 19.06.2019 o 09,57 hod. neprejednanie súvisiacich skutkov a neumožnenie vysvetliť skutkový základ a ich súvislosti, hoci skutky boli v záhlaví označené aj príslušným paragrafom, podozrivé osoby boli ([REDACTED] a [REDACTED]) priamo v predmetnom trestnom oznámení uvedené a nezaoberajúc sa s nimi ani v odmietavom Uznesení, postupoval v rozpore § 18 ods., § 1, § 2 ods. 2, ods. 6, ods. 7, ods. 10 Trestného poriadku, zasiahol do základného práva sťažovateľky na riadne odôvodnenie uznesenia a spravodlivé konanie v zmysle Čl. 46 ods. 1, Čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

základných ľudských práv a základných slobôd a judikatúry a konaním spôsobil aj zbytočné prietahy v rozpore s § 18 Trestného poriadku tak ako je vyššie zdôvodnené, nakoľko sťažovateľka musela podať zvlášť trestné oznámenie na ďalších podozrivých.

Predmetom právoplatného uznesenia vyšetrovateľa policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, Expozitúra Bratislava ČVS: PPZ-712/NKA-PK-BA-2019 zo dňa 06.09.2019 a právoplatného Uznesenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod č. VII/2 Gn 348/19/10000-5 zo dňa 15.11.2019 a konaní, ktoré im predchádzali boli skutky podozrivých týkajúce sa porušenia základných ľudských práv sťažovateľky.

Tým, že prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v zamietavom právoplatnom uznesení pod č. VII/2 Gn 348/19/10000-5 zo dňa 15.11.2019, na základe Sťažnosti oznamovateľky (v konaní pred ústavným súdom sťažovateľky) zo dňa 1.10.2019, prijatej vyšetrovateľom PZ dňa 2.10.2019 ČVS: PPZ-712/NKA-PK-BA-2019 zo dňa 06.09.2019 proti odmietnutiu trestného oznámenia oznamovateľky považuje uznesenie vyšetrovateľa PZ za správne, nezistil v postupe vyšetrovateľa nedostatky ani porušenie zákona, nevidiac porušenie ustanovení § 1, § 2 ods. 2, ods.6, ods. 10, § 18 Trestného poriadku, Čl. 12 ods. 1, ods. 2, Čl. 16 ods. 1 ústavy, Čl. 8 ods. 1 Dohovoru a Čl. 9 ods. 1 Nariadenia EÚ je prejavom neprípustného nedostatku rešpektu k osobnosti oznamovateľky a je v priakrom rozpore s ideami demokratickej a slobodnej spoločnosti, ktorá je založená na rešpekte štátnej moci k základným právam jednotlivých osôb.

Ako vyplýva z trestného oznámenia, predmetom nebolo žiadne poskytnutie pomoci pri lekárskom vyšetrení a príprave na operačný zákrok oznamovateľky - poškodenej. Skutkami spáchaných podozrivými, tak ako je v záhlaví Trestného oznámenia uvedené, dňa 23.08.2016 bolo:

1.podozrenie zo zločinu Nepriama korupcia - sexuálne služby spáchané na mne v štádiu pokusu podľa § 336 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, kde podozrivým je [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] ale ako súkromná, fyzická osoba a nie lekár.

2.podozrenie z trestného činu - Neoprávnené nakladanie s osobnými údajmi podľa § 374 ods. 1 písm. a), ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), c), Trestného zákona, príp. iné.

kde podozrivým je [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED]

3.podozrenie z naplnenia skutkovej podstaty trestného činu podozrivou [REDACTED] [REDACTED] - právna kvalifikácia je vecou OČTK - spáchanom dňa 21.10.2016...

Ide o nezákonné a nespravodlivé Uznesenia a konania ktoré im predchádzali, nakoľko v zmysle vyššie uvedeného nie je splnená ani ústavná požiadavka spravodlivého konania a požiadavka náležitého odôvodnenia uznesenia.

Obsahom práva na spravodlivé trestné konanie je aj relevantné konanie OČTK. Ak je toto konanie v rozpore procesnými zásadami trestného poriadku, porušuje ústavnoprávne princípy, (napr. II. ÚS 83/06.)»

8. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal nález v znení:

«1. Základné právo podľa Čl. 127 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplývajúce z Čl. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky s poukazom na Čl. 7 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, vyplývajúce z Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. a základné ľudské práva a základné slobody podľa Čl. 127 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplývajúce z Čl. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky vyplývajúce z poukazom na Čl. 7 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, vyplývajúce z Čl. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, Čl. 16 ods. 1, Čl. 19 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, Čl. 6 ods. 1, Čl. 8 ods. 1, ods. 2, Čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. a Čl. 9 ods. 1 Nariadenia európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb v súvislosti so spracovaním osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov s poukazom na Čl. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sťažovateľky [REDACTED]

[REDACTED], [REDACTED], trvalé bydlisko: [REDACTED]
[REDACTED] právoplatným Uznesením Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, Expozitúra Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, ČVS: PPZ-712/NKA-PK-BA-2019 zo dňa 06.09.2019 a právoplatným Uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry

Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ul. Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava, pod č. VII/2 Gn 348/19/10000-5 zo dňa 15.11.2019 porušené bolo. la)

Alternatívne (alebo) k petitu 1. Základné právo podľa Čl. 127 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplývajúce z Čl. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky s poukazom na Čl. 7 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, vyplývajúce z Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. a základné ľudské práva a základné slobody podľa Čl. 127 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplývajúce z Čl. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky s poukazom na Čl. 7 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, vyplývajúce z Čl. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, Čl. 16 ods. 1, Čl. 19 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, Čl. 6 ods. 1, Čl. 8 ods. 1, ods. 2, Čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. a Čl. 9 ods. 1 Nariadenia európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb v súvislosti so spracovaním osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov s poukazom na Čl. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sťažovateľky [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvalé bydlisko: [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ] právoplatným Uznesením vyšetrovateľa policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru. Expozitúra Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, ČVS: PPZ-712/NKA-PK-BA-2019 zo dňa 06.09.2019 a právoplatným Uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ul. Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava, pod č. VII/2 Gn 348/19/10000-5 zo dňa 15.11.2019

porušené bolo.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky podľa Čl. 127 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky s poukazom na Čl. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4, Čl. 7 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. zrušuje Uznesenie Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, Expozitúra Bratislava, Expozitúra Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, ČVS: PPZ-712/NKA-PK-BA-2019 zo dňa 06.09.2019 a Uznesenie Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ul. Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava pod č. VII/2 Gn 348/19/10000-5 zo dňa 15.11.2019

a prikazuje Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, odbor Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava aby vo veci zrušeného Uznesenia Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, expozitúra Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, ČVS: PPZ-712/NKA-PK-BA-2019 zo dňa 06.09.2019 a zrušeného Uznesenia Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ul. Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava pod č. VII/2 Gn 348/19/10000-5 zo dňa 15.11.2019 konali .

2a) Alternatívne k petitu 2. Ústavný súd Slovenskej republiky podľa ČI. 127 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky s poukazom na ČI. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ČI. 7 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ČI. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. zrušuje Uznesenie Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, Expozitúra Bratislava, Expozitúra Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, ČVS: PPZ-712/NKA-PK-BA-2019 zo dňa 06.09.2019 a Uznesenie Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ul. Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava pod č. VII/2 Gn 348/19/10000-5 zo dňa 15.11.2019 a prikazuje vyšetrovateľovi policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, odbor Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava aby vo veci zrušeného Uznesenia Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, expozitúra Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, ČVS: PPZ- 712/NKA-PK-BA-2019 zo dňa 06.09.2019 a zrušeného Uznesenia prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ul. Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava pod č. VII/2 Gn 348/19/10000- 5 zo dňa 15.11.2019 konali.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky podľa ČI. 127 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky s poukazom na ČI. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ČI. 7 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ČI. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. a podľa ČI. 127 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky s poukazom na ČI. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ČI. 7 ods. 2, ods. 5, ČI. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ČI. 16 ods. 1, ČI. 19 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ČI. 6 ods. 1, ČI. 8 ods. 1, ods. 2, ČI. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. a ČI. 9 ods. 1 Nariadenia európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb v súvislosti so spracovaním osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov s poukazom na ČI. 16

ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie zrušuje Uznesenie Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, Expozitúra Bratislava, Expozitúra Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, ČVS: PPZ-712/NKA-PK-BA-2019 zo dňa 06.09.2019 a Uznesenie Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ul. Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava pod č. VII/2 Gn 348/19/10000-5 zo dňa 15.11.2019 a prikazuje Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, odbor Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava aby vo v e ci zrušeného Uznesenia Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, expozitúra Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, ČVS: PPZ-712/NKA-PK-BA-2019 zo dňa 06.09.2019 a zrušeného Uznesenia Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ul. Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava pod č. VII/2 Gn 348/19/10000-5 zo dňa 15.11.2019 konali.

3a) Alternatívne k petitu 3. Ústavný súd Slovenskej republiky podľa ČI. 127 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky s poukazom na ČI. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ČI. 7 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ČI. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. a podľa ČI. 127 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky s poukazom na ČI. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ČI. 7 ods. 2, ods. 5, ČI. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ČI. 16 ods. 1, ČI. 19 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ČI. 6 ods. 1, ČI. 8 ods. 1, ods. 2, ČI. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. a ČI. 9 ods. 1 Nariadenia európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb v súvislosti so spracovaním osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov vyplývajúceho z ČI. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie zrušuje Uznesenie vyšetrovateľa policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, Expozitúra Bratislava, Expozitúra Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, ČVS: PPZ-712/NKA-PK-BA-2019 zo dňa 06.09.2019 a Uznesenie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ul. Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava pod č. VII/2 Gn 348/19/10000-5 zo dňa 15.11.2019 a prikazuje vyšetrovateľovi policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, odbor Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava aby vo veci zrušeného Uznesenia Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, expozitúra Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, ČVS: PPZ-712/NKA-PK-BA-2019 zo dňa 06.09.2019 a zrušeného

Uznesenia Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ul. Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava pod č. VII/2 Gn 348/19/10000-5 zo dňa 15.11.2019 konali. 4. Ústavný súd Slovenskej republiky podľa ČI. 127 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky s poukazom na ČI. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ČI. 7 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ČI. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. z a k a z u j e Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ul. Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava pokračovať v porušovaní základného práva sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvalé bydlisko: [REDAKOVANÉ] vyplývajúce z ČI. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. a § 1, § 2 ods. 7, § 18 ods. 1 Trestného poriadku.

4a) Alternatívne k petitu 4. Ústavný súd Slovenskej republiky podľa ČI. 127 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky s poukazom na ČI. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ČI. 7 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ČI. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. z a k a z u j e Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ul. Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava pokračovať v porušovaní základného práva sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvalé bydlisko: [REDAKOVANÉ] vyplývajúce z ČI. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. a § 1, § 2 ods. 7, § 18 ods. 1 Trestného poriadku.

5. Ústavný súd Slovenskej republiky podľa ČI. 127 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, s poukazom na ČI. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ČI. 7 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ČI. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb., ČI. 9 ods. 1 Nariadenia európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb v súvislosti so spracovaním osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov vyplývajúceho z ČI. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie zakazuje Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, odbor Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava pokračovať v porušovaní základného práva vyplývajúceho z ČI. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Ústavy

Slovenskej republiky, ČI. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb., ČI. 9 ods. 1 Nariadenia európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb v súvislosti so spracovaním osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov vyplývajúceho z ČI. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, § 1, § 2 ods. 7, § 18 ods. 1 Trestného poriadku a základných ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z ČI. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ČI. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ČI. 16 ods. 1, ČI. 19 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky, ČI. 6 ods. 1, ČI. 8 ods. 1, 2, ČI. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. a ČI. 9 ods. 1 Nariadenia európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb v súvislosti so spracovaním osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov vyplývajúceho z ČI. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvalé bydlisko: [REDAKOVANÉ].

5a) Alternatívne k petitu 5. Ústavný súd Slovenskej republiky podľa ČI. 127 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, s poukazom na ČI. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ČI. 7 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ČI. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb., ČI. 9 ods. 1 Nariadenia európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb v súvislosti so spracovaním osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov vyplývajúceho z ČI. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie zakazuje vyšetrovateľovi policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, odbor Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava pokračovať v porušovaní základného práva vyplývajúceho z ČI. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ČI. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb., ČI. 9 ods. 1 Nariadenia európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb v súvislosti so spracovaním osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov vyplývajúceho z ČI. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, § 1, § 2 ods. 7, § 18 ods. 1 Trestného poriadku a základných ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z ČI. 46 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ČI. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ČI. 16 ods. 1, ČI. 19 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej

republiky, ČI. 6 ods. 1, ČI. 8 ods. 1, 2, ČI. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. a ČI. 9 ods. 1 Nariadenia európskeho parlamentu a rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb v súvislosti so spracovaním osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov vyplývajúceho z ČI. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], trvalé bydlisko: [REDACTED]
[REDACTED].

6. Ústavný súd Slovenskej republiky podľa ČI. 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky priznáva [REDACTED], [REDACTED], trvalé bydlisko: [REDACTED]
[REDACTED] finančné zadosťučinenie vo výške 500 000,- eur, slovom päťstotisíc eur, ktoré je Prezídium policajného zboru, Národná kriminálna agentúra, odbor Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava povinné vyplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu na účet [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED] vedený v [REDACTED]
[REDACTED].

6a) Alternatívne k petitu 6. Ústavný súd Slovenskej republiky podľa ČI. 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky priznáva [REDACTED], [REDACTED], trvalé bydlisko: [REDACTED] finančné zadosťučinenie vo výške 500 000,- eur, slovom päťstotisíc eur, ktoré je Národná kriminálna agentúra Prezídia policajného zboru, odbor Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava povinná vyplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu na účet [REDACTED]
[REDACTED], [REDACTED] vedený [REDACTED]
[REDACTED].

6.b) Alternatívne k petitu 6., 6a, Ústavný súd Slovenskej republiky podľa ČI. 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky priznáva [REDACTED], [REDACTED], trvalé bydlisko: [REDACTED] finančné zadosťučinenie vo výške 500 000,- eur, slovom päťstotisíc eur, ktoré je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Prezídium policajného zboru, Národná kriminálna agentúra, odbor Bratislava, Pribinova 2, 812 72 Bratislava povinné vyplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu na účet [REDACTED].

vedený v

»

9. Sťažovateľka zároveň navrhla, aby ústavný súd nariadil dočasné opatrenie v znení:
„Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje

1. , psychiater,

zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I,

so sídlom

2.

vyjadrovať sa a pokračovať v šírení informácií týkajúcich sa zdravia sťažovateľky a informácií o správaní sťažovateľky spochybňujúce duševné zdravie sťažovateľky

, trvalé bydlisko:

akoukoľvek formou do právoplatného rozhodnutia o Trestnom oznámení - Doplnenie trestného oznámenia zo dňa 05.01.2020 prijaté vyšetrovateľom policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, odbor Bratislava dňa 7.1.2020 o 08,45 hod. k ČVS: PPZ- 712/NKA-PK-BA-2019 (PPZ- NKA-OBA-254/2019-12).

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje

, zapísaná v obchodnom registri

Okresného súdu Bratislava I, obchodné meno:

, so sídlom

vyjadrovať sa a pokračovať v šírení informácií týkajúcich sa zdravia sťažovateľky a informácií o správaní sťažovateľky spochybňujúce duševné zdravie sťažovateľky

, trvalé bydlisko:

akoukoľvek formou do právoplatného rozhodnutia o Trestnom oznámení - Doplnenie trestného oznámenia zo dňa 05.01.2020 prijaté vyšetrovateľom policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, odbor Bratislava dňa 7.1.2020 o 08,45 hod. k ČVS: PPZ- 712/NKA-PK-BA-2019 (PPZ- NKA-OBA-254/2019-12), s výnimkou pred orgánmi činnými v trestnom konaní a súdov.“

II.

Relevantná právna úprava

10. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

13. Zákonom upravujúcim spôsob konania pred ústavným súdom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorý v časti upravujúcej spôsob konania pred ústavným súdom nadobudol účinnosť 1. marca 2019.

14. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

15. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,

g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

16. Podľa čl. 7 ods. 2 ústavy Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvá a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.

17. Podľa čl. 7 ods. 5 ústavy medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

18. Podľa čl. 12 ods. 1 ústavy ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.

19. Podľa čl. 12 ods. 2 ústavy základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvyhodňovať alebo znevýhodňovať.

20. Podľa čl. 12 ods. 4 ústavy nikomu nesmie byť spôsobená ujma na právach pre to, že uplatňuje svoje základné práva a slobody.

21. Podľa čl. 16 ods. 1 ústavy nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

22. Podľa čl. 19 ods. 1 ústavy každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

23. Podľa čl. 19 ods. 2 ústavy každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

24. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

25. Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

26. Podľa čl. 46 ods. 4 ústavy podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

27. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

28. Podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

29. Podľa čl. 8 ods. 2 dohovoru štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

30. Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

31. Podľa čl. 9 ods. 1 nariadenia zakazuje sa spracúvanie osobných údajov, ktoré odhaľujú rasový alebo etnický pôvod, politické názory, náboženské alebo filozofické presvedčenie alebo členstvo v odborových organizáciách, a spracúvanie genetických údajov, biometrických údajov na individuálnu identifikáciu fyzickej osoby, údajov týkajúcich sa zdravia alebo údajov týkajúcich sa sexuálneho života alebo sexuálnej orientácie fyzickej osoby.

32. Podľa čl. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v konsolidovanom znení každý má právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú.

III.

Právne hodnotenie ústavného súdu

33. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že namietaným uznesením NAKA a uznesením generálnej prokuratúry boli porušené jej základné práva podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1, 2 a 4 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2 a čl. 13 dohovoru a právo podľa čl. 9 ods. 1 nariadenia s poukazom na čl. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

34. Ústavný súd z obsahu ústavnej sťažnosti identifikoval podstatné argumenty sťažovateľky:

- prekročenie právomoci, vykonávanie právomoci vyšetrovateľom NAKA spôsobom odporujúcim zákonu a normám vyššej právnej sily tým, že do vyšetrovacieho spisu založil fotokópie listín vyžiadané zo spisu Okresného súdu Bratislava IV vedeného pod sp. zn. 25 Ps 3/2019, ktorého predmetom je konanie o obmedzenie spôsobilosti sťažovateľky na právne úkony a získané informácie využil pri rozhodovaní o trestnom oznámení sťažovateľky, pričom v uznesení NAKA tieto skutočnosti aj boli uvedené;
- odmietnutie protokolácie skutkových okolností konania [REDAKOVANÉ] a ďalších podozrivých vyšetrovateľom NAKA pri výsluchu sťažovateľky 28. augusta 2019 napriek tomu, že ďalší podozriví [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] boli uvedení priamo v trestnom oznámení sťažovateľky a popísaný bol aj skutkový základ podozrenia z naplnenia skutkových podstát trestných činov;

- nedošlo k prejednaniu súvisiacich skutkov ([REDACTED] a [REDACTED]), sťažovateľke nebolo umožnené vysvetliť ich skutkový základ, vyšetrovateľ sa súvisiacimi skutkami nezaoberal ani v odmietavom uznesení, o týchto trestných činoch, ktoré spolu súvisia, bolo dôvodné vykonať spoločné konanie;
- uznesenie NAKA a uznesenie generálnej prokuratúry predstavujú nezákonné rozhodnutia, konania, ktoré im predchádzali, nespĺňajú ústavnú požiadavku spravodlivého konania a uznesenia nespĺňajú požiadavku náležitého odôvodnenia rozhodnutia.

K namietanému porušeniu označených práv uznesením NAKA

35. Ústavný súd vo vzťahu k tejto časti ústavnej sťažnosti v súlade so svojou ustálenou judikatúrou zdôrazňuje, že jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Podstata a účel princípu subsidiarity vychádza z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu (m. m. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, II. ÚS 156/09, I. ÚS 480/2013). Z princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu možno vyvodiť ústavný príkaz pre každú osobu, ktorá namieta porušenie svojho základného práva, v zmysle ktorého musí rešpektovať postupnosť ústavnej ochrany, a preto pred tým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, musí požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (m. m. IV. ÚS 128/04, II. ÚS 734/2017).

36. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred inými orgánmi verejnej moci, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07, IV. ÚS 373/2014).

37. Ako z ústavnej sťažnosti vyplýva, sťažovateľka proti uzneseniu NAKA podala sťažnosť, o ktorej následne rozhodla generálna prokuratúra, preto právomoc generálnej prokuratúry na preskúmanie postupu a napadnutého uznesenia NAKA v tejto časti vylučuje právomoc ústavného súdu na prerokovanie ústavnej sťažnosti.

38. Vychádzajúc z uvedeného bolo preto potrebné ústavnú sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

K namietanému porušeniu označených práv uznesením generálnej prokuratúry

39. Odôvodnenie uznesenia NAKA okrem iného zahŕňa popis obsahu výpovede sťažovateľky z 28. augusta 2019 a výpovede [REDAKOVANÉ] z 5. septembra 2019. V uznesení je tiež uvedené: *«Po analýze a vyhodnotení obsahu trestného oznámenia po jeho doplnení som dospel k záveru, že jeho podstatou je subjektívne podozrenie oznamovateľky zo spáchania trestných činov korupcie.*

Oznamovateľka vo vzťahu k podozreniu z korupčného konania neopísala žiadne konkrétne skutkové okolnosti zakladajúce podozrenie z korupčného konania.

Podanie je potrebné vzhľadom k jeho obsahu, aj napriek vyššie uvedenému, v zmysle § 62 ods. 1 Trestného poriadku posúdiť ako možné podozrenie z niektorého z trestných činov korupcie uvedených v treťom diele ôsmej hlavy osobitnej časti Trestného zákona.

Vyjadrenia o subjektívnom podozrení z možného korupčného konania v súvislosti s konaním [REDAKOVANÉ] je z hľadiska trestného konania potrebné vnímať výlučne len ako osobný názor resp. domnienku oznamovateľky, najmä ak ich nepodložila právne relevantnými skutočnosťami.

... Na základe obsahu trestného oznámenia nie je možné sformulovať skutkový základ uznesenia o začatí trestného stíhania v zmysle § 199 ods. 3 Trestného poriadku, pretože informácie uvádzané v podaní neobsahujú žiadne konkrétne skutočnosti a z hľadiska trestného konania nemajú dôkazný význam najmä preto, že majú len charakter orientačných informácií, indícií, názorov, predpokladov resp. domnienok.

Pokiaľ teda z obsahu trestného oznámenia, z doplnených údajov a z poznania základných skutkových okolností posudzovaného prípadu nie je zrejmé, že skutkový dej,

ktorý sa odohral vykazuje znaky trestného činu, tak v takom prípade nie je daný jediný a výlučný základ trestnej zodpovednosti.

... z trestného oznámenia [REDAKOVANÉ] týkajúce sa podozrenia z korupčného konania [REDAKOVANÉ] nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by zakladali naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty niektorého z trestných činov korupcie uvedených v treťom diele ôsmej hlavy osobitnej časti Trestného zákona a ani iného trestného činu...»

40. Sťažovateľka v sťažnosti z 1. októbra 2019 proti uzneseniu NAKA namietala nesprávnosť výroku o odmietnutí veci, porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, pretože spôsobilo nesprávnosť výroku o odmietnutí. Tiež uviedla, že ide o nezákonné a nespravodlivé rozhodnutie, pretože vo veci rozhodol nelegitímny, nezákonný orgán. Argumentovala, že vyšetrovateľ vykonal výsluch iba jedného z dvoch podozrivých a obmedzil sa len na zlomok čiastočného jedného skutku, nezisťoval náležité skutkový stav. Účelovo nezisťoval pri výsluchu [REDAKOVANÉ], či nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu korupcie [REDAKOVANÉ], nie nepriamej korupcie (sexuálne služby), ale inej korupcie. Už pri výsluchu sťažovateľka uviedla, že mohlo ísť tiež o neoprávnené nakladanie s osobnými údajmi, pretože citlivý údaj bol uvedený pred inou osobou, ktorá v tom čase nebola jej lekárom ani poskytovateľom zdravotnej starostlivosti. Vyšetrovateľ nevykonal výsluch [REDAKOVANÉ] ako podozrivého a nezaoberal sa skutkom – neoprávneným nakladaním s osobnými údajmi. Sprístupnenie osobných údajov o zdraví sťažovateľky [REDAKOVANÉ] na prízemí chirurgickej ambulancie, ktorý nebol jej lekárom, ale súkromnou osobou, napĺňa podozrenie zo skutkovej podstaty trestného činu podľa § 374 ods. 1 Trestného zákona. Vyšetrovateľ sa vôbec nezaoberal v trestnom oznámení uvedeným podozrením podľa § 329 ods. 1 a 2, § 332 ods. 1 a § 374 ods. 1 písm. a) a b) Trestného zákona. S poukazom na § 18 Trestného poriadku sa malo uskutočniť spoločné konanie, keďže ide o spolupáchateľstvo. Sťažovateľka v sťažnosti zároveň popísala skutkový dej, ktorým odôvodňovala podanie trestného oznámenia.

41. V odôvodnení uznesenia generálnej prokuratúry prokurátor okrem iného konštatuje: „Po preskúmaní napadnutého uznesenia, preskúmaní správnosti jeho výrokov, ako aj preskúmaní konania, ktoré mu predchádzalo, v súlade s § 192 ods. 1 písm. a, b/ Tr.

por. som nezistil v postupe vyšetrovateľa nedostatky, ani porušenie zákona. Rozhodnutie vyšetrovateľa je správne a plne odôvodnené, nakoľko zo získaných dôkazov nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 199 ods. 1 Tr. por., resp. podľa § 206 ods. 1 Tr. por.

Samotná oznamovateľka vo svojej sťažnosti a výsluchu popisuje priebeh kontaktu s podozrivým takým spôsobom, z ktorého nie je možné vyvodit' konkrétne podozrenie zo spáchania korupčného trestného činu. Tvrdenia o korupčnom konaní neboli objektivizované žiadnymi objektívnymi dôkazmi. V priebehu doplňovania trestného oznámenia sa nepodarilo zadovážiť ani iné dôkazy, ktoré by potvrdzovali oznamovateľkou uvádzané skutočnosti. Vyšetrovateľ preto rozhodol správne, keď trestné oznámenie odmietol v zmysle § 197 ods. 1 písm. d) Tr. por. V sťažnosti popisuje oznamovateľka dej, v ktorom prokuratúra nenachádza ani náznaky korupčného konania zo strany zainteresovaných osôb. V priebehu doplňovania trestného oznámenia neboli porušené žiadne ustanovenia trestného poriadku a vyšetrovateľ, ktorý doplňovanie realizoval je vyšetrovateľom tej zložky PPZ, ktorá je špecializovaná a priamo určená na to, aby vyšetrovala korupčné trestné činy.“

42. Ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľky je koncipovaná rozsiahlo, sťažovateľka v nej opisuje skutkové okolnosti, cituje právnu úpravu, uvádza tiež právnu teóriu vo vzťahu k ustanoveniam právnych predpisov. Súčasťou ústavnej sťažnosti sú tiež všeobecné konštatovania ako napríklad, že „*ide o nezákonné a nespravodlivé uznesenia*“ alebo „... *konania, ktoré im predchádzali nemajú nič spoločné so spravodlivým konaním...*“, pokiaľ však ide vymedzenie súvzťažnosti medzi namietaným porušením tohto práva a okolnosťami, ktorými sťažovateľka porušenie práv odôvodňuje, toto v ústavnej sťažnosti nie je uvedené náležitým spôsobom. Z ústavnej sťažnosti nie je vždy jednoznačné, pre účely odôvodnenia porušenia ktorého konkrétneho práva, resp. práv sťažovateľka uvádza určité okolnosti, v čom spočíva porušenie toho-ktorého práva. Ústavný súd však nepristúpil k vyzvaniu sťažovateľky na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti v zmysle § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Takýto postup by totiž nezodpovedal zásade efektivity a hospodárnosti, keďže skutočnosti vyplývajúce z ústavnej sťažnosti a jej príloh nedávajú ústavnému súdu ani po jej eventuálnom doplnení priestor pre potenciálne prijatie

ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie. Ani v takom prípade by totiž nebolo možné dospieť k záveru, že okolnosti veci indikujú porušenie práv vymedzených sťažovateľkou.

43. Napriek vytýkaným nedostatkom, s ohľadom na celkový kontext ústavnej sťažnosti ústavný súd vymedzil, že sťažovateľka vo vzťahu k namietanému porušeniu:

- základného práva podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2 a čl. 13 dohovoru, čl. 9 ods. 1 nariadenia s poukazom na čl. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie dôvodí skutočnosťou, že vyšetrovateľ si vyžiadal (neoprávnene s nedôvodným poukazom na § 3 Trestného poriadku) informácie zo spisu vedného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 25 Ps 3/2019, tieto aj využil pri rozhodovaní o trestnom oznámení sťažovateľky, predmetné informácie sa premietli aj do uznesenia NAKA a toto neoprávnené konanie vyšetrovateľa nebolo uznesením generálnej prokuratúry konštatované,

- základného práva podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 4 ústavy, čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru uvádza, že napadnuté uznesenia nie sú riadne odôvodnené, vyšetrovateľ sa zaoberal iba skutkom [REDAKOVANÉ], nie aj skutkami ostatných podozrivých ([REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]), ktoré boli obsahom trestného oznámenia, vyšetrovateľ pri výsluchu sťažovateľky 28. augusta 2019 odmietol protokoláciu skutkových okolností konania ostatných podozrivých, so skutkami ostatných podozrivých sa nevyrovnal vyšetrovateľ ani prokurátor generálnej prokuratúry v napadnutých uzneseniach, čím bolo zasiahnuté do práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia, práva na spravodlivé konanie; o skutkoch všetkých podozrivých malo prebehnúť spoločné konanie.

44. Podľa § 45 zákona o ústavnom súde je viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 neustanovuje inak. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha (§ 39 ods. 3 a § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí rozsah a predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv.

45. Ústavný súd sa preto zaoberal namietaným porušením práv v rozsahu, v akom ich sťažovateľka v sťažnosti pred ústavným súdom vymedzila v petite návrhu, t. j. skúmal, či napadnutým uznesením generálnej prokuratúry (keďže, ako už bolo konštatované – bod 37 vo vzťahu k posúdeniu uznesenia NAKA právomoc ústavného súdu nie je daná) došlo k porušeniu základného práva podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1, 2 a 4 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2 a čl. 13 dohovoru a práva podľa čl. 9 ods. 1 nariadenia s poukazom na čl. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Tvrdenie sťažovateľky o porušení základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov konaním vyšetrovateľa a porušenie práva podľa čl. 13 ods. 1 až 4 ústavy, ktoré sťažovateľka uvádza v texte sťažnosti mimo petitu, ústavný súd považoval iba za súčasť jej argumentácie (napr. III. ÚS 149/04, III. ÚS 235/05, II. ÚS 65/07).

46. K namietanému porušeniu čl. 12 ods. 1, 2 a 4 ústavy ústavný súd uvádza, že ich aplikácia sa v sťažnostiach fyzických a právnických osôb v zásade viaže na porušenie individuálne určeného základného práva alebo slobody sťažovateľa, a preto požiadavka na vyslovenie porušenia čl. 12 ods. 1, 2 a 4 ústavy bez vzťahu ku konkrétnemu základnému právu alebo slobode sťažovateľa je zjavne neopodstatnená (porov. I. ÚS 34/96, II. ÚS 85/01, II. ÚS 167/04, IV. ÚS 281/2012).

47. K sťažovateľkou namietanému porušeniu práva na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia podľa čl. 16 ods. 1 ústavy ústavný súd dáva do pozornosti skutočnosť, že účelom práva na súkromný a rodinný život je ochrana jednotlivca proti svojvoľným zásahom verejnej moci a obdobne ústava nezaručuje ochranu súkromného a rodinného života pred akýmkoľvek zasahovaním. Zaručuje ochranu len pred takým zasahovaním, ktoré je neoprávnené. V súlade s účelom práva na súkromie môžu orgány verejnej moci, fyzické osoby a právnické osoby zasahovať do súkromného a rodinného života vtedy, ak ich zasahovanie možno hodnotiť ako oprávnené (I. ÚS 13/2000, III. ÚS 375/2018).

48. K namietanému porušeniu čl. 19 ods. 1 ústavy ústavný súd v minulosti v rámci svojej rozhodovacej činnosti vyzdvihol pozitívny záväzok štátu zabezpečiť efektívne rešpektovanie ľudskej dôstojnosti a súkromia osoby implikujúci požiadavku účinnej

trestnoprávnej ochrany, najmä v prípade aktov dotýkajúcich sa telesnej a duševnej integrity jedinca a ďalších základných hodnôt a esenciálnych aspektov súkromného života (pozri napr. III. ÚS 194/06, III. ÚS 759/2017).

49. Podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, ktorý zaručuje právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, pod „neoprávneným zasahovaním“ treba rozumieť také zasahovanie, ktoré nemá základ v zákonnej úprave, nesleduje legitímny cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a primeraným opatrením na dosiahnutie legitímneho cieľa (podobne II. ÚS 55/98, I. ÚS 13/2000, III. ÚS 153/2016).

50. Zlyhanie štátu pri vyšetrowaní niektorých trestných činov môže výnimočne viesť k porušeniu práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 dohovoru. Pozitívny záväzok štátu viesť účinné vyšetrowanie sa vzťahuje len na veľmi závažné zásahy do samotnej podstaty práva na súkromný život zaručeného čl. 8 dohovoru. Takými sú predovšetkým vážne zásahy do fyzickej či psychickej integrity, ako sú napríklad prípady domáceho násillia, sexuálneho násillia či fyzického násillia voči skupinám vyžadujúcim špeciálnu ochranu, ako sú napr. deti (podobne II. ÚS 182/2017, III. ÚS 173/2018).

51. Vo vzťahu k namietanému porušeniu práva sťažovateľky na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru ústavný súd odkazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), podľa ktorej uplatňovanie práva vyplývajúceho z čl. 13 dohovoru musí nadväzovať na aspoň obhájiteľné tvrdenie (arguable claim) o porušení iného práva chráneného dohovorom (napr. rozhodnutie ESLP vo veci Silver a ostatní proti Spojenému kráľovstvu z 25. 3. 1983). Článok 13 dohovoru sa tak vzťahuje iba na prípady, v ktorých sa jednotlivcovi podarí preukázať pravdepodobnosť tvrdenia, že sa stal obeťou porušenia práv garantovaných dohovorom (rozhodnutie ESLP vo veci Boyle a Rice proti Spojenému kráľovstvu, rozsudok z 27. 4. 1988, séria A, č. 131, rovnako rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 24/2010, IV. ÚS 325/2011, IV. ÚS 90/2013, IV. ÚS 32/2018). Z citovanej judikatúry ESLP vyplýva zrejma súvislosť práva zaručeného čl. 13 dohovoru s ostatnými právami, ktoré dohovor garantuje.

52. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka v sťažnosti z 1. októbra 2019 proti uzneseniu NAKA nenamietala nič vo vzťahu ku konaniu vyšetrovateľa spočívajúceho v získaní a nakladaní s informáciami o sťažovateľke zo spisu Okresného súdu Bratislava IV vedeného pod sp. zn. 25 Ps 3/2019. Obsahom sťažnosti proti uzneseniu NAKA nie sú ani námietky týkajúce sa [REDAKOVANÉ]. Túto osobu v sťažnosti sťažovateľka nespomína, nevytýka nedostatky uznesenia NAKA ani konania mu predchádzajúceho v súvislosti a údajným skutkom [REDAKOVANÉ] a jej podozrenia zo spáchania trestného činu. Zo sťažnosti nevyplýva, že podozrivou osobou v zmysle trestného oznámenia sťažovateľky z 18. júna 2019 mala byť aj [REDAKOVANÉ]. V sťažnosti sťažovateľka nenamietala napokon ani okolnosť, že vyšetrovateľ odmietol protokolovať skutkové okolnosti konania [REDAKOVANÉ] a ďalších podozrivých pri výsluchu sťažovateľky 28. augusta 2019.

53. Ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy limitujúceho vzťah ústavného súdu ku všeobecným súdom (v tejto veci k inému orgánu verejnej moci), z ktorého okrem iného vyplýva, že v prípade konania pred všeobecnými súdmi, resp. iným orgánom verejnej moci musí sťažovateľ ochranu svojich základných práv a slobôd vrátane argumentácie s tým spojenej uplatniť najskôr v tomto konaní a až následne v konaní pred ústavným súdom, pretože v opačnom prípade by ústavný súd nedisponoval právomocou na posúdenie takejto argumentácie (III. ÚS 90/03, III. ÚS 135/03, III. ÚS 201/04). Pretože sťažovateľka uplatnila námietku prekročenia právomoci vyšetrovateľa v súvislosti s vyžiadaním si informácií zo spisu Okresného súdu Bratislava IV vedeného pod sp. zn. 25 Ps 3/2019, námietku odmietnutia protokolácie skutkových okolností konania [REDAKOVANÉ] a ďalších podozrivých vyšetrovateľom NAKA pri výsluchu sťažovateľky 28. augusta 2019, námietku neprejednania skutku podozrivej [REDAKOVANÉ] až v konaní pred ústavným súdom, hoci tieto mohla efektívne uplatniť v sťažnosti z 1. októbra 2019 podanej proti uzneseniu NAKA, ústavný súd na posúdenie ich eventuálneho porušenia napadnutým uznesením generálnej prokuratúry nemá právomoc, a vo vzťahu k týmto námietkam preto ani nie je možné konštatovať porušenie základného práva podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1, 2 a 4 ústavy, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2 a čl. 13 dohovoru

a čl. 9 ods. 1 nariadenia s poukazom na čl. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. V tejto časti preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol s poukazom na nedostatok právomoci v zmysle § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

54. Vo vzťahu k zvyšným námietkam sťažovateľky uvedeným v ústavnej sťažnosti, ktorými dôvodila porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 4, čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru, ústavný súd poukazuje na už citovaný § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, z ktorého vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. II. ÚS 399/2010, IV. ÚS 51/2011).

55. V nadväznosti na uvedené ústavný súd poukazuje na uznesenie sp. zn. I. ÚS 241/2019 zo 4. júna 2019, v ktorom v obdobnej veci sťažovateľky konštatoval, že ak orgány činné v trestnom konaní po zvážení všetkých okolností prípadu nerozhodli o trestnosti skutku, ktorý bol predmetom trestného oznámenia sťažovateľky, nemohli porušiť jej zákonom ani ústavou chránené práva. Nikto totiž nemá právny nárok a už vôbec nie ústavnoprávny nárok na to, aby jeho podaniu bolo vyhovené. Ak vykonané dôkazy, resp. zistenia orgánov činných v trestnom konaní nedávajú podklad na začatie alebo pokračovanie v trestnom stíhaní, nemôže príslušný orgán činný v trestnom konaní začať konať alebo pokračovať v konaní, prípadne nariadiť, aby sa trestné konanie začalo alebo v ňom pokračovalo. Sťažovateľka ako oznamovateľka trestného činu má zákonné právo domáhať sa len toho, aby sa s jej oznámením či sťažnosťou kompetentný orgán riadne zaoberal. Nemá však nárok na to, aby výsledok konania zodpovedal jej predstave (napr. II. ÚS 88/99, IV. ÚS 423/09). Trestné právo je prostriedkom ultima ratio, čo

znamená, že má byť použité len ako najkrajnejší prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda len tam, kde iné možnosti, hlavne prostriedky ostatných právnych odvetví, nie sú dostatočné, boli už vyčerpané, sú neúčinné, prípadne sú zjavne nevhodné.

56. Ústavný súd v naznačenom kontexte poukazuje aj na svoju ustálenú judikatúru (napr. IV. ÚS 55/09 alebo IV. ÚS 180/09), podľa ktorej vymedzenie trestného činu, stíhanie páchatel'a a jeho potrestanie je vecou vzťahu medzi štátom a páchatel'om trestného činu. Štát prostredníctvom svojich orgánov rozhoduje podľa pravidiel trestného konania o tom, či bol trestný čin spáchaný a kto ho spáchal. Účelom tohto procesu je prioritne osvedčenie tohto vzťahu medzi páchatel'om a štátom a ochrana celospoločenských hodnôt, a nie bezprostredná ochrana individuálnych subjektívnych hmotných práv oznamovateľa trestného činu.

57. Ústavný súd už konštatoval, že skutok (alebo určitý dej, ktorý sa odohral) sa nestáva trestným činom len preto, že ho za trestný čin označí poškodený. Poškodený má právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom Trestným poriadkom a orgány činné v trestnom konaní majú následne povinnosť sa nimi zaoberať a rozhodnúť o nich, avšak posúdenie, či skutok napĺňa alebo nenapĺňa definičné znaky trestného činu (§ 8 Trestného zákona), resp. či sú prítomné okolnosti vylučujúce jeho protiprávnosť ako jedného z definičných znakov trestného činu, je plne v ich kompetencii. Každý má síce zákonný nárok na to, aby sa jeho podaniami, návrhmi a sťažnosťami kompetentné orgány zaoberali a aby ich vybavili, avšak nikto nemá nárok na to, aby výsledok tohto vybavenia zodpovedal jeho predstave (III. ÚS 173/2018).

58. Ústavný súd konštatuje, že z uznesenia generálnej prokuratúry (v spojení s jemu predchádzajúcim uznesením NAKA, ktoré je z hľadiska ich odôvodnení potrebné vnímať ako celok) vyplýva, že NAKA i generálna prokuratúra (ďalej len „orgány činné v trestnom konaní“) pri vyhodnocovaní trestného oznámenia sťažovateľky vychádzali jednak zo skutočností ňou popísaných v trestnom oznámení z 18. júna 2019 v spojení s jej výsluchom 28. augusta 2019, ale aj z výsluchu [REDAKOVANÉ], pričom je nepochybné (čo vyplýva z príloh sťažnosti), že sťažovateľka pri popise skutkového deja (tak v trestnom

oznámení, ako aj počas výsluchu 28. augusta 2019) uvádzala okolnosti týkajúce sa konania [REDAKOVANÉ] aj [REDAKOVANÉ] a ďalších osôb. Po vyhodnotení obsahu trestného oznámenia, doplnených údajov a z poznania základných skutkových okolností posudzovaného prípadu orgány činné v trestnom konaní dospeli k záveru, že skutkový dej popísaný sťažovateľkou nevykazuje znaky trestného činu korupcie ani iného trestného činu. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že podania sťažovateľky boli posúdené s ohľadom na ich obsah v zmysle § 62 ods. 1 Trestného poriadku a orgány činné v trestnom konaní sa zaoberali trestným oznámením sťažovateľky a jeho doplnením ako celkom s ohľadom na všetky skutočnosti v ňom uvádzané. Nemožno sa preto stotožniť s námietkou sťažovateľky, že rozhodnuté bolo dosiaľ len o čiastkovom skutku obsiahnutom v jej trestnom oznámení. V tomto smere preto nie je opodstatnená ani námietka, že o skutkoch všetkých podozrivých bolo potrebné vykonať spoločné konanie.

59. Ako už bolo naznačené, odôvodnenie uznesenia NAKA a uznesenia generálnej prokuratúry nemožno posudzovať izolovane, pretože konanie NAKA a konanie generálnej prokuratúry z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (m. m. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09, IV. ÚS 86/2011). Vzhľadom na uvedené nemožno urobiť záver ani o absencii náležitého odôvodnenia napadnutého uznesenia generálnej prokuratúry.

60. Ústavný súd konštatuje, poukazujúc na citované časti odôvodnenia uznesenia NAKA a uznesenia generálnej prokuratúry, že podaným trestným oznámením v spojení s jeho doplnením sa orgány činné v trestnom konaní riadne zaoberali. Po preverení veci dospel prokurátor generálnej prokuratúry k záveru totožnému so záverom vyšetrovateľa NAKA, že neboli zistené skutočnosti, z ktorých by vyplývalo dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu. Prokurátor generálnej prokuratúry tiež konštatoval, že v postupe vyšetrovateľa NAKA neboli zistené nedostatky ani porušenie zákona.

61. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti sťažovateľky a jej príloh konštatuje, že generálna prokuratúra sa v primeranom rozsahu zaoberala sťažnosťou sťažovateľky a o tejto riadne rozhodla, postupujúc pritom v súlade s na vec sa vzťahujúcimi právnymi predpismi. Právny názor, na ktorom je založené jej

rozhodnutie (v spojení s uznesením NAKA), je podľa názoru ústavného súdu z ústavného hľadiska akceptovateľný. Vo vzťahu k sťažovateľke ako oznamovateľke trestného činu bol riadne splnený jej zákonný nárok na to, aby sa jej podaniami kompetentné orgány zaoberali a aby ich vybavili. Námietky sťažovateľky týkajúce sa riadneho odôvodnenia uznesenia, nezaobrerania sa skutkom ostatných podozrivých a potreby vykonania spoločného konania o skutkoch všetkých podozrivých vzhľadom na už uvedené nie sú dôvodné.

62. Pokiaľ ide o namietané porušenie práv sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd konštatuje, že právo fyzickej osoby alebo právnickej osoby na začatie alebo vedenie trestného konania voči označenej osobe, napr. na základe podaného trestného oznámenia, nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd (porov. II. ÚS 42/00, II. ÚS 398/09, III. ÚS 233/2010, II. ÚS 340/2014, IV. ÚS 423/09, z novej judikatúry porov. II. ÚS 620/2016, III. ÚS 654/2017).

63. Ústavný súd tiež vyslovil, že súčasťou práva na súdnu ochranu nie je ani právo fyzickej osoby alebo právnickej osoby, aby na základe podaného trestného oznámenia bol orgán prokuratúry povinný podať obžalobu proti označeným osobám. Takéto základné právo nie je upravené ani v ústave, ani v Trestnom poriadku (porov. I. ÚS 126/06, II. ÚS 526/2013, III. ÚS 16/06, IV. ÚS 17/09).

64. Právo na vznesenie obvinenia alebo trestné stíhanie inej osoby alebo na podanie obžaloby proti nej na súde prokurátorom tak nemožno považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy (II. ÚS 238/02, III. ÚS 198/03, z novej judikatúry III. ÚS 372/2017, I. ÚS 59/2018). Ani z čl. 6 dohovoru (pokiaľ je jeho aplikovateľnosť založená napr. na trestnom oznámení voči tretej osobe) nevyplýva právo na začatie a vedenie trestného stíhania proti tretej osobe alebo právo na jej odsúdenie v trestnom konaní (pozri rozhodnutie ESĽP vo veci Dziedzic proti Poľsku z 25. 11. 2003, sťažnosť č. 50428/99, bod 6).

65. Podmienkou pre možnosť domáhania sa aplikácie čl. 6 ods. 1 dohovoru poškodeným v trestnom konaní je existencia adhézneho konania v rámci trestného konania, a to takého, v ktorom je uplatňovaný občianskoprávny nárok, ktorý je podmienený trestným konaním.

66. Poškodený môže namietat' porušenie svojich práv vo vzťahu k danému trestnému konaniu iba vo vzťahu k obdobiu, keď bol účastníkom tohto konania s cieľom dosiahnuť odškodnenie (rozsudok ESĽP vo veci Loveček a ďalší proti Slovensku z 21. 12. 2010, sťažnosť č. 11301/03, bod 53), t. j. adhézneho konania. Aj keď v označenej veci bral ESĽP do úvahy dĺžku konania už odo dňa, keď jednotliví poškodení uplatnili v priebehu trestného konania svoj nárok na odškodnenie, hoci konkrétna osoba bola obvinená až neskôr (bod 55 označeného rozhodnutia), stále ostáva podmienkou pre uplatnenie čl. 6 ods. 1 dohovoru poškodeným existencia adhézneho konania.

67. Článok 6 dohovoru sa nestal aplikovateľným, ak trestné oznámenie podané údajným poškodeným bolo odložené bez toho, aby bolo začaté trestné stíhanie údajného páchatel'a (pozri rozhodnutie ESĽP vo veci Duchoňová proti Českej republike z 2. 10. 2006, sťažnosť č. 29858/03). V danom prípade bolo trestné oznámenie sťažovateľky odmietnuté, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

68. Pokiaľ ide o namietané porušenie čl. 46 ods. 2 ústavy, ústavný súd poukazuje na to, že podstata tohto článku ústavy spočíva v zakotvení práva osoby (fyzickej alebo právnickej) obrátiť sa na všeobecný súd, aby preskúmal zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy v prípade, ak sa táto osoba považuje za ukrátenú na svojich právach rozhodnutím takého orgánu. V tejto súvislosti ústavný súd poznamenáva, že generálna prokuratúra nie je v rámci trestného konania orgánom verejnej správy, ale orgánom činným v trestnom konaní nevydávajúcim správne rozhodnutia. Je teda už na prvý pohľad zrejmé, že tu chýba akákoľvek príčinná súvislosť medzi označeným základným právom sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 2 ústavy a ňou napadnutým uznesením generálnej prokuratúry. Rovnako tak chýba príčinná súvislosť aj vo vzťahu k namietanému porušeniu

čl. 46 ods. 4 ústavy, ktorého obsahom nie je základné právo, ale povinnosť štátu upraviť podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane.

69. Vzhľadom na to, že ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti vylúčil porušenie práv sťažovateľky zaručených ustanoveniami dohovoru – osobitne práva podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru, nemohol dospieť ani k záveru o porušení práva podľa čl. 13 dohovoru napadnutým uznesením generálnej prokuratúry (pozri tiež bod 51).

70. Ústavný súd konštatuje, že medzi namietaným uznesením generálnej prokuratúry a sťažovateľkou tvrdeným porušením základného práva podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 4, čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol ústavný súd reálne dospieť k záveru o ich porušení. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde pre zjavnú neopodstatnenosť.

71. Pokiaľ ide o čl. 7 ods. 2 a 5 ústavy, ktoré sťažovateľka uvádza v petite sťažnosti, k tomuto ústavný súd konštatuje, že predmetné ustanovenia predstavujú referenčné právne normy, ktoré nezakotvujú žiadne základné práva a slobody. V tomto smere vo vzťahu k týmto ustanoveniam ústavy ani neprichádzalo do úvahy posudzovanie eventuálneho porušenia práv sťažovateľky. Aj v tejto časti je preto ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená.

72. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky vymedzených v petite sťažnosti (zrušenie napadnutých uznesení, uloženie povinnosti orgánom činným v trestnom konaní konať, uloženie zákazu orgánom činným v trestnom konaní pokračovať v porušovaní práv sťažovateľky, priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, nariadenie dočasného opatrenia).

73. Ústavný súd uvádza, že sťažovateľka podaním z 9. januára 2020 doručeným ústavnému súdu 16. januára 2020 žiadala o ustanovenie právneho zástupcu. Následne ústavnému súdu 24. januára 2020 doručila podanie, ktorým žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu vzala späť z dôvodu, že udelila plnú moc na zastupovanie v predmetnom konaní pred ústavným súdom JUDr. Henriete Danišovej. K podaniu priložila plnú moc udelenú JUDr. Henriete Danišovej. Z tohto dôvodu ústavný súd nerozhodoval o žiadosti sťažovateľky na ustanovenie právneho zástupcu. Navyše, pre odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku nebolo potrebné ani odstraňovať nedostatok doručeného plnomocenstva, ktoré bolo podľa jeho obsahu udelené 20. januára 2020, hoci ústavná sťažnosť sťažovateľky bola spísaná 9. januára 2020 a ústavnému súdu doručená 16. januára 2020, teda v čase, keď sťažovateľka označenou právnou zástupkyňou ešte nebola právne zastúpená.

74. Sťažovateľka spolu s ústavnou sťažnosťou doručila ústavnému súdu podanie, ktorým namietala zaujatosť sudkyne ústavného súdu Jany Baricovej.

75. Podľa § 50 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde účastník konania má právo vzniesť námietku zaujatosti voči sudcom ústavného súdu, ktorí majú jeho vec prerokovať a rozhodnúť.

76. Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená 16. januára 2020, ide o ústavnú sťažnosť fyzickej osoby podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a preto bola predmetná vec v súlade s § 46 zákona o ústavnom súde a čl. VI bodom 1 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 (ďalej len „rozvrh práce“) pridelená náhodným výberom pomocou technických prostriedkov sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému, ktorý je sudcom tretieho senátu ústavného súdu. Na konanie o ústavnej sťažnosti sťažovateľky je s poukazom na čl. 131 ods. 1 a 2 ústavy, § 47 ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s čl. II bodom 3 a 5 rozvrhu práce príslušný tretí senát ústavného súdu. Ďalším členom tretieho senátu je sudca Peter Straka a predsedom senátu je sudca Mojmir Mamojka. Sťažovateľka teda namieta zaujatosť sudkyne ústavného súdu, ktorá nie je predsedníčkou ani členkou tretieho senátu, ktorý je príslušný na konanie vo veci sťažnosti sťažovateľky. Z uvedeného dôvodu nie je splnený predpoklad účinného vznesenia námietky zaujatosti v zmysle § 50 ods. 2

prvej vety zákona o ústavnom súde, preto ústavný súd na podanie sťažovateľky, ktorým namietala zaujatosť sudkyne ústavného súdu Jany Baricovej, neprihliadal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. februára 2020

Mojmír Mamojka
predseda senátu